

379 Gdy się życia srożą burze

385

śl. M. E. Servoss

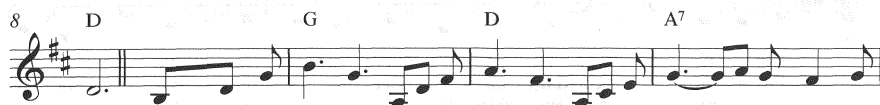
muz. J. McGranahan

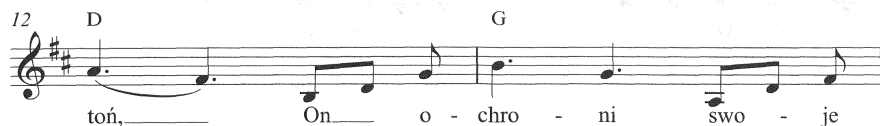
1. Gdy się ży - cia sro - żą bu - rze, gdy i moc - ni chwie - ją
2. Gdy przy - gnio - tą mnie cier - pie - nia, Je - go w nich tu poz - nać
3. Gdy mnie po - kus rój o - to - czy, a prze - ciw - nik gro - zi
4. Nie - chaj więc się bu - rza sro - ży. Choć wo - ko - ło ciem - na

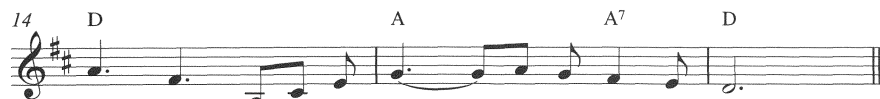
1. się, u - fnie wzno - szę wzrok ku gó - rze, wiem, że Oj - cieć trzy - ma
2. śmiem, o - ne wio - dą do zba - wie - nia i do Nie - go zbli - żą
3. mi, to do Pa - na wzno - sę o - czy, Zeń mi no - wa si - ła
4. noc, mo - ja du - sza się nie trwo - ży, pa - trzę na Je - zu - sa

1. mnie.
2. mnie. 1-4. On za - kry - je swo - je dzie - cię, że mnie burz nie strwo - ży
3. lśni.
4. moc.

toń, On o - chro - ni swo - je

dzie - cię, gdy mnie pod swą skry - je dłoń.